

CALEA MĂNTUIRII

Săptămânal editat de Centrul de Studii Teologice-Istorice și de Prognoză Pastoral-Misionară al Facultății de Teologie Ortodoxă Arad.
Redactor fondator (1935): Preot Ilarion V. Felea. Apare cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Timotei, Arhiepiscopul Aradului

EDITORIAL

Bucuria înrudirii cu Sfinții de neam român

Prima duminică după Praznicul Rusaliilor ne-a adus, prin sărbătorirea tuturor sfinților din toate timpurile și din toate locurile, măsura lucrării Duhului Sfânt în lume. De acolo am înțeles faptul că dimensiunea sfințeniei noastre presupune o împreună lucrare, unde Duhul Sfânt vine ca dar de Sus iar omul aduce mărturisirea credinței lui, prin cuvânt și prin faptă, despre și în Iisus Hristos ca Fiu al lui Dumnezeu, întrupat pentru noi și mântuirea noastră.

Cu evanghelia acestei duminici primim în suflete sfânta și dumnezeiasca chemare de a sluji lui Dumnezeu și noi, cei de neam român, care trăim în acest ev.

De ce este sfântă și dumnezeiască chemarea? Pentru că nu este făcută de un simplu om, ci de Însuși Dumnezeu-Omul, Iisus Hristos. Chemările umane sunt pentru cele trecătoare, în schimb, chemarea lui Dumnezeu vizează esența vieții, așa cum a fost încă dintru începutul creației, când El le-a adus pe toate din neființă la ființă. Le-a chemat să ia parte la existența pe cele încă neexistente.

Același, și atunci, pășind pe malurile mării Galileii, pune în cuvintele adresate pescarilor, toată acea forță și greutate ca a Unuia „care a zis și s-au făcut, a poruncit și s-au zidit”, încât chemarea a primit răspuns direct și hotărât în inima lor, urmându-L.

Același, și acum prin Sfânta Sa Biserică, prin slujitorii Săi sfințiți ne cheamă la alt fel de viațuire, depășind limitele unui acum și aici, orientând existența noastră spre zările unei înveșniciri împreună cu El, în bucuria și slava Împărăției Tatălui Său.

Dar la ce cheamă Dumnezeu? Ne ajută să răspundem la această întrebare, marele nostru părinte Ilie Cleopa, când zice: „Dumnezeu ne cheamă la pocăință (Matei 9, 13; Marcu 2, 17; Luca 5, 31-32); Dumnezeu ne cheamă la împăcare cu El (Isaia 27, 5; II Corinteni 5, 20); Dumnezeu ne cheamă la sfințenie (Romani 1, 7; I Corinteni 1, 2; I Tesaloniceni 4, 7; I Petru 1, 15); Dumnezeu ne cheamă de la întuneric la lumină (Fapte 26, 18; I Petru 2, 9); Dumnezeu ne cheamă din moarte la viață (Ioan 5, 24); Dumnezeu ne cheamă la pace (I Corin-

teni 7, 15; Coloseni 3, 15); Dumnezeu ne cheamă la cuminecarea cu Hristos (I Corinteni 1, 9); Dumnezeu ne cheamă la slava cea veșnică a lui Hristos (Romani 8, 29-30; II Tesaloniceni 2, 14); Dumnezeu ne cheamă la mântuirea de veci (Evrei 9, 15) Dumnezeu ne cheamă la Împărăția și slava Lui (I Tesaloniceni 2, 12); Dumnezeu ne cheamă la viața cea veșnică (I Timotei 6, 12)”.

Cum ne raportăm noi la această chemare? Îi avem ca modele pe primii poftiți: Petru, Andrei, Iacob și Ioan, care au lăsat toate și au urmat acestei invitații de a deveni pescari de oameni. Acest lucru mareț înseamnă a câștiga inima oamenilor, a le schimba viața celor care vor crede în cuvântul Domnului transmis prin ei. Același părinte minunat ne arată că: „I-a chemat Hristos la sine goi, cerând-le să se lepede de cele pământești, de avere, de rude, de prieteni, de trufia acestei vieți și să-I fie ucenici, apostoli, mărturisitori și împreună lucrători la înnoirea lumii. A chemat Hristos pe cei mai smeriți și curați la suflet, dezbrăcați de toate grijile trecătoare, ca să-i poată fi ucenici credincioși gata să-și dea viața pentru El”.

Acest lucru l-au împlinit în viața aceasta mulțimea sfinților români, de aici sau de departe, care au sfințit nu numai viața lor proprie ci ADN-ul acestui neam din care ne tragem și noi cei de astăzi. Prin ei, noi avem mai mulți mijlocitori în fața Preasfintei Treimi și rugători pentru poporul român, ca el să-și păstreze credința ortodoxă și să o transmită generațiilor tinere, să-și înalțe demnitatea sa ca neam de creștini sfinți care întemeiază familii trainice, unde se cresc copiii în credință, care zidesc biserici și altare sfinte, care ajută pe bătrâni, pe bolnavi și pe cei săraci, prin opera filantropică, aplicând și în viața socială principiile evanghelice.

Astfel, auzind chemarea permanentă a Sfintei Liturghii, duminică de duminică și sărbătoare de sărbătoare, fiecăruia dintre noi îi este adresată chemarea de a-și sfinți viața, a ne deschide inima pentru Dumnezeu, pentru Evanghelia Sa, pentru o viață creștinească mai înaltă, mai curată.

Pr. Filip ALBU

PREDICA

Sfinții Neamului nostru

Duminica a II-a după Rusalii a Sfinților Români

„Pe când umbla pe lângă Marea Galileii, a văzut pe doi frați, pe Simon ce se numește Petru și pe Andrei, fratele lui, care aruncau mreaja în mare, căci erau pescari. Și le-a zis: Veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni. Iar ei, îndată lăsând mrejele, au mers după El. Și de acolo, mergând mai departe, a văzut alți doi frați, pe Iacov al lui Zevedeu și pe Ioan fratele lui, în corabie cu Zevedeu, tatăl lor, dregându-și mrejele și i-a chemat. Iar ei îndată, lăsând corabia și pe tatăl lor, au mers după El. Și a străbătut Iisus toată Galileea, învățând în sinagogile lor și propovăduind Evanghelia împărăției și tămăduind toată boala și toată neputința în popor.” (Matei 4, 18-23)

Dreptmăritori creștini,

În urmă cu două săptămâni am prăznuit Cincizecimea, nașterea Bisericii, întemeierea primei comunități de credincioși peste care S-a pogorât Duhul Sfânt. Duminica ce a trecut i-am pomenit pe toți sfinții, care prin viața lor curată L-au mărturisit pe Dumnezeu. Astăzi, îi sărbătorim pe sfinții Neamului nostru românesc, care, de-a lungul celor două milenii de creștinism, au dovedit că vocația sfințeniei este universală, dar, proprie și nouă ca popor creștin prin naștere.

Primii sfinți români canonizați au fost cei care au trăit în primele veacuri, dintre care amintim pe Sfântul Nichita Romanul, Sfântul Mucenic Emilian din Durostor, Sfântul Niceta de Remesiana, Bretanion și Teotim episcopii Tomisului, Sfinții Mucenici de la Niculițel, Zotic, Atal, Filip și Camasie, și alții.

Este un lucru minunat cum, în timpul regimului comunist ateu, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a reușit să canonizeze un număr însemnat de sfinți, proclamați, ce-i drept, cu o întârziere de cinci ani, în 1955. Este vorba de Sfinții Ierarhi Iosif cel Nou de la Partoș și Calinic de la Cernica, de Sfinții Ierarhi Mărturisitori Ilie Iorest și Sava Brancovici, de Sfinții Mărturisitori Visarion și Sofronie de la Cioara și de Sfântul Mucenic Oprea.

Inițiativa canonizării „sfinților ardeleni” este cu mult mai veche și a por-

nit de la Arad, unde, în anul 1931, părintele Gheorghe Ciuhandu, pe atunci asesor consistorial (consilier cultural) al Episcopiei Aradului, în Ședința Adunării Eparhiale a propus ca la împlinirea a 170 de ani de la Sinodul de la Alba-Iulia, prezidat de călugărul Sofronie de la Cioara să fie trecuți în rândul sfinților, mărturisitorii ardeleni, care, prin lupta lor „Ortodoxia ardeleană a reușit să spargă două fronturi, unul politic al Vienei, care voia să ne catolicizeze, iar altul, religios al uniților ardeleni, care urmărea dezbinarea nu numai între noi, ci și în raport cu totalitatea Neamului românesc de pretutindeni”. De asemenea, părintele Ciuhandu a solicitat Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române „canonizarea sfinților români din rândurile Brâncovenilor”, motivând că „prin cultul sfinților români să mișcăm și mai mult sufletul poporului nostru și să ne apropiem și mai mult de Dumnezeu, pentru apărarea sfintei și drepte noastre credințe Ortodoxe și a Neamului românesc”.

Sfântul Sinod a mai canonizat și alți sfinți, fie că a fost vorba de ierarhi, domnitori, monahi ori simpli credincioși. Trebuie spus că nu Sinodul îi face pe sfinți, ci Dumnezeu și Biserica în integralitatea ei, credința și evlavia credincioșilor care i-au cinstit pe sfinți.

Continuare în pagina 2

Pr. Petru URSULESCU

Din sumar

▶ Înaltpreasfințitul Părinte dr. Timotei Sevcicu, arhiepiscopul Aradului, și-a aniversat ziua de naștere
pagina 3, *Protos. Iustin Popovici*

▶ Știri
pagina 4

Sfinții Neamului nostru

Urmare din pagina 1

Sunt însă anumite criterii care trebuie avute în vedere în privința canonizării: ortodoxia credinței, jertfirea vieții pentru credință (martirii), lupta pentru apărarea credinței (mărturisitorii, voievozii), viața curată și de asceză (clerici și monahi), săvârșirea de minuni în timpul vieții, dar și după trecerea în veșnicie, sfinte moaște cu miros de bună mireasmă.

În ultima vreme sunt tot mai multe voci care cer canonizarea unor clerici sau simpli

credincioși, care au pățit și au murit în temnițele comuniste, mărturisindu-și credința lor în Hristos. Avem nădejdea că Sfântul Sinod va analiza cu grijă aceste fapte și atunci când va voi Dumnezeu, aceste lucruri se vor împlini.

Acum, la 100 de ani de la Marea Unire din 1918, trebuie să ne aducem aminte de înaintașii noștri, care, și-au jertfit viața lor pentru apărarea credinței Ortodoxe și a Neamului nostru românesc, să-i cinstim pe sfinții noștri, pentru că

orice popor care nu-și cinstește înaintașii, își taie rădăcinile sufletești. Sfântul Sinod al Bisericii noastre a proclamat anul 2018 drept „An omagial al unității de Credință și de Neam”, iar cinstirea și canonizarea sfinților români constituie omagiul și prețuirea noastră față de înaintași.

Pentru toate aceasta, cu toții într-un glas să strigăm: „Sfinților români, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi, poporul român, să trăim în dragoste, unitate și pace - în veci.” Amin!

Caracterul antinomic al dogmelor creștine

Formulate de Sinoadele Ecumenice și apoi validate prin acceptarea lor de către Biserica luptătoare, dogmele sunt fundamental antinomice, deoarece prin ele se încearcă comunicarea Revelației într-o formă care să permită receptarea de către rațiunea umană, respectiv transmiterea adevărului de credință despre Sfânta Treime, care în fond are în principal un caracter apofatic. Așa cum arată teologia dogmatică ortodoxă, Dumnezeu poate fi cunoscut din energiile Sale necreate dar nu poate fi cunoscut în esența Sa. Dar atunci cum pot dogmele să transmită generațiilor de credincioși adevărul revelat?

Părintele profesor Ștefan Buchiu arată referitor la caracterul cunoașterii creștine care se răsfrânge desigur asupra dogmelor ca apoftegme imuabile că „deși formulează adevărul revelat cu ajutorul rațiunii, adevărurile pe care le analizează și le explicitează cunoașterea dogmatică sunt suprarăționale și supralogice. Aparent, dogma poate fi înțeleasă doar cu ajutorul rațiunii, fiindcă, prin unele aspecte, este asemănătoare altor tipuri de cunoaștere; în realitate ea se deosebește fundamental de acelea, deoarece în cunoașterea dogmatică nu trebuie folosită rațiunea singură, ci iluminată de credință și încălzită de iubire” (Preot Ștefan Buchiu et alia, „Cunoașterea lui Dumnezeu”, în *Teologia Dogmatică Ortodoxă*, vol. I, Editura Basilica, București, 2017, p. 196).

Dar oare dogmele, formulate în fond prin contribuția rațiunii umane, au ele un caracter de adevăr absolut, un caracter obiectiv, ori sunt tributare relativului și deci imperfecte și – pe cale de consecință – perfectibile? Desigur că întrebarea retorică de mai sus nu dorește nicidecum să pună sub semnul întrebării adevărurile de credință formulate de Sfinții Părinți ai Bisericii și validate prin larga lor acceptare de către Biserică, ci

doar să sublinieze, prin caracterul ei aproape peiorativ, faptul că dogmele au fost inspirate de Sfântul Duh, care continuă să lucreze în Biserică pentru a explicita în continuare Revelația, pentru a-L dăruia în continuare pe Mântuitorul Hristos sufletelor noastre. Iată cum exprimau inspirația de la Duhul Sfânt cei care au formulat dogmele: „Păruțu-sa nouă și Duhului Sfânt”. Sfinții Părinți ai Bisericii care au formulat adevărul de credință creștină exprimat prin dogme: „(...) au primit *harisma sigură* a adevărului” (Preot profesor Sterea Tache, „Revelația – fundamentul dogmelor și al Dogmaticii Ortodoxe”, în Preot profesor Ștefan Buchiu (coord.) et alia, *Teologia Dogmatică Ortodoxă*, vol. I, Editura Basilica, București, 2017, p. 5).

Dogma este paradoxală deoarece ea se mișcă concomitent în spațiul creației, al minții umane ce reflectă și „prelucrează” creația îndumnezeind-o, și în infinitul divinului. Din acest punct de vedere dogma este totodată depozitarea celei mai mari înălțimi și desăvârșiri umane dar și a adevărului revelat. „Dogma unește în sine realități ce par opuse: materia și spiritul, harul divin cu voința umană, ceratul cu necreatul, pe om cu Dumnezeu și, prin aceasta, sunt depășite limitele firești ale unei cunoașteri raționale. Pe de altă parte caracterul antinomic al dogmelor provine și din faptul că ele sunt dumnezeiești prin adevărul pe care-l cuprind, dar sunt divino-umane prin formulele care redau acest adevăr” (Preot Ștefan Buchiu et alia, „Cunoașterea lui Dumnezeu”, în *Teologia Dogmatică Ortodoxă*, vol. I, Editura Basilica, București, 2017, p. 196).

Cunoașterea depozitată, vehiculată și experiată prin dogme nu poate avea un caracter pur rațional căci atunci ar tăia de la butucul viei celei divine mlădița firavă a umanului și s-ar veșteji

din lipsa harului. Oamenii care rămân în efortul lor de a cunoaște pe Dumnezeu doar în limitele rațiunii sunt condamnați la închisoarea aceluia uman care nu se poate deschide lui Dumnezeu și care din această cauză nu se poate împlini ori desăvârși. Lucrul acesta este cu atât mai valabil pentru acele strădăni teologice care afirmă imposibilitatea experienței directe a lui Dumnezeu, un Dumnezeu pe care Îl surghiunesc, prin doctrina greșită pe care o propagă, într-un cer îndepărtat și însingurat. „O teologie pur rațională nu reprezintă o teologie autentică, cu o speculație rațională, prin care nu se poate cunoaște pe Dumnezeu, deoarece lipsește experiența relației personale cu Acesta. Pentru teologul ortodox, Dumnezeu nu reprezintă un obiect pasiv de cercetare, cu un subiect activ, Care Se descoperă prin lucrările Sale și prin Cuvântul Său” (Preot Profesor Ștefan Buchiu et alia, „Cunoașterea lui Dumnezeu”, în *Teologia Dogmatică Ortodoxă*, vol. I, Editura Basilica, București, 2017, p. 196).

Dogmele au un caracter paradoxal și deoarece, ca puncte de legătură între oameni și Dumnezeu, ele sunt totodată catafactice și apofatice, totodată finite și infinite, totodată constituind un sistem stabil și deschis. „Biserica Ortodoxă a păstrat practice proclamării dogmelor în sinoade, conform practicii apostolice (*Faptele Apostolilor* 15, 28; 16, 4), fără a eluda faptul că Hristos este dogma vie, atotcuprinzătoare și atotlucrătoare a întregii mântuirii, iar fundamentul dogmelor este Sfânta Treime, ca structură a iubirii și a comuniunii supreme. Din această perspectivă dogmele alcătuiesc un sistem deschis și stabil, în Hristos, ca Dumnezeu și om, prin care se urmărește realizarea planului lui Dumnezeu cu privire la îndumnezeirea ființelor raționale cerate și transfigurarea cosmosului” (Preot Profesor Cristinel Ioja, „Noțiuni

introductive”, în Preot Profesor Ștefan Buchiu et alia, *Teologia Dogmatică Ortodoxă*, vol. I, Editura Basilica, București, 2017, p. 18).

Dogmele primesc caracterul lor paradoxal, antinomic, deoarece sunt cadrul de referință, sunt mijlocul prin care omul, căzut prin păcatul protopărintelui Adam din demnitatea vederii față de Dumnezeu, poate primi adevărul revelat și poate rămâne în acest adevăr fără a eșua în rătăcire și erezie, chiar dacă rațiunea umană pe calea cercetării pentru apropierea de Dumnezeu se lovește de obstacolul caracterului apofatic al cunoașterii Sfintei Treimi. Însă, primirea Revelației este un efort biunivoc, ascendent pentru omul care uzează de toate mijloacele teologiei și ale credinței pentru a accede, cu ajutorul harului Sfântului Duh, la cunoașterea lui Dumnezeu și descendent pentru Dumnezeu, care vine în întâmpinarea dorinței omului de a-L cunoaște, revelându-Se. Referindu-se la acțiunea concretă a tuturor posibilităților de cunoaștere, Părintele Profesor Ioan Tulcan arată că: „(...) trebuie să reținem efortul catafatic-apofatic al demersului teologic pentru a sesiza complexitatea cunoașterii lui Dumnezeu și pentru ca omul, în întregul existenței sale, să se poată înălța spre Creator și, prin aceasta, să se desăvârșească” (Preot Profesor Ioan Tulcan, „Creația – operă a Sfintei Treimi”, în Preot Profesor Ștefan Buchiu et alia, *Teologia Dogmatică Ortodoxă*, vol. I, Editura Basilica, București, 2017, p. 370).

Concluzionând putem afirma că poate cea mai paradoxală dintre caracteristicile care sunt atribuite dogmelor este aceea de a fi totodată normă cu caracter obligatoriu dar și început și țintă a libertății credinciosului.

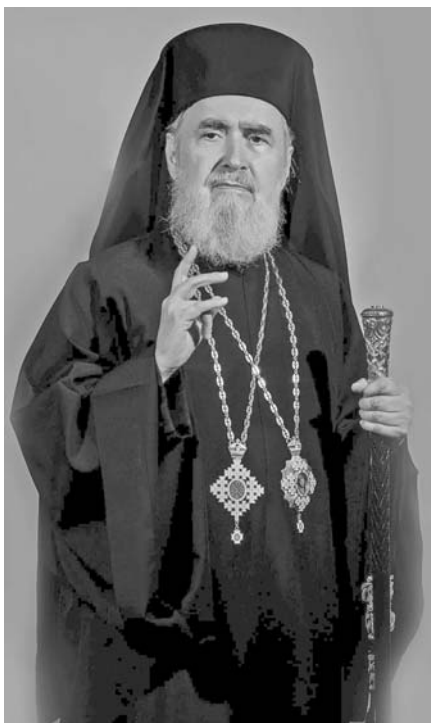
Masterand Marius GOLEA

Sfântul Cuvios Chiriac de la Tazlău: „Dacă Împărăția Cerurilor poștești, defaimă banii și de dumnezeiasca răsplătire te ține. A trăi după Dumnezeu este cu neputință dacă ești iubitor de dezmierdări și iubitor de arginți”.

Sfântul Cuvios Iosif de la Bisericani: „Bine este a nu te mânia. De ce urăști pe omul care te-a mâhnit? Nu el ți-a făcut nedreptate, ci diavolul! Urăște boala, nu pe cel bolnav! Nu-ți osândi aproapele, căci tu îi cunoști păcatul, dar pocăința nu”.

Sfântul Cuvios Rafail de la Agapia Veche: „Trecând odată Avva Pimen prin Egipt, a văzut o femeie șezând la un mormânt și plângând cu amar. Și a zis: de vor veni toate veselile lumii acesteia, nu vor muta sufletul ei de la plâns. Așa și călugărul trebuie să aibă de-a pururi plânsul în sine”.

Sfântul Ierarh Teodosie de la Brazi: „Nu există om pe care să-l părăsească Dumnezeu, ci există numai oameni care L-au părăsit pe Dumnezeu. Apa are însușirea să spele noroiul de pe trup, iar milostenia să nimicească murdăriile sufletești”.

Înaltpreasfințitul Părinte dr. Timotei Seviciu, arhiepiscopul Aradului, și-a aniversat ziua de naștere

le tuturor slujitorilor și credincioșilor de la Catedrala Veche i-a înmănat Chiriarhului un frumos coș cu flori.

Începând cu orele amiezii, în sala de festivități a reședinței arhiepiscopale, Preasfințitul Părinte Emilian Crișanul, Episcopul vicar al Arhiepiscopiei Aradului, ostentorii Centrului eparhial, preoțimea arădeană, stareții și starețele mănăstirilor, părinții protoierei

de la toate cele patru protopopiate, oficialitățile județene și locale, reprezentanții celor două Universități și ai Seminarului teologic arădean, ai cultelor istorice din municipiu precum și ai altor instituții care au dorit să-și exprime sentimentele lor de prețuire și de fiască dragoste pentru Părintele sufletesc, de a-i ura Ani Mulți, cu sănătate deplină și frumoase realizări în slujirea Bisericii lui Hristos pe mai departe, au avut acest binecuvântat prilej.

Cuvânt de felicitare și de viață îndelungată, în numele dascălilor școlilor teologice, clerului și credincioșilor eparhiei, a

adresat Părintele Prof. dr. Crisinel Ioja, Decanul Facultății de Teologie Ortodoxă „Ilarion V. Felea” din Arad, care a pus în lumină contribuția adusă de către Chiriarh, mai ales în domeniul cultural. Domnul Prof. Univ. Dr. Aurel Ardelean, Președintele Universității de Vest „Vasile Goldiș” din Arad, a evocat personalitatea lui Vasile Goldiș, legăturile avute de acesta cu Centrul eparhial, ca secretar consistorial și contribuția adusă la înfiptuirea Marii Uniri de la 1918. Dom-

nul Gl. Mr. (r) Vasile-Ionel Heredea, Președintele Filialei Arad A.N.C.M.R.R., sub egida „Anului Centenar 2018” i-a conferit Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop Dr. Timotei Seviciu, DIPLOMA ANIVERSARĂ și MEDALIA „REZERVISTUL MILITAR”, în semn de aleasă prețuire pentru contribuția adusă la promovarea înaltelor valori moral spirituale, a tradițiilor militare românești și camaraderești, îngemănate în virtuțile cuprinse în deviza „PATRIE-ONOA-

RE-DEMNITATE”, semnată de Președintele A.N.C.M.R.R. „Alexandru Ioan Cuza”, General loc. (r) Neculai Băhnăreanu.

Chiriarhul arădenilor, Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Timotei, cu adâncă smerenie și modestie, a mulțumit Părintelui cersc pentru anii dăruți, cu tot ceea ce a realizat spre binele Bisericii străbune și celor prezenți pentru sentimentele și bunele urări exprimate.

Protos. Iustin POPOVICI

Luni, 4 iunie 2018, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, și-a sărbătorit ziua de naștere. Cu acest prilej, Chiriarhul arădean a participat la Sfânta Liturghie săvârșită în Catedrala Veche din Arad. La finalul acesteia, Părintele Prof. Ioan Tulcan a rostit o rugăciune de mulțumire către Atotmilostivul Dumnezeu pentru toate binefacerile revărsate asupra Înaltpreasfinției Sale. Părintele Paroh Traian Micoroi a rostit un emoționant cuvânt aniversar în care a evocat calitățile deosebite care-l caracterizează pe Arhipăstorul nostru și în nume-

Sfântul Cuvios Antipa de la Calapodești: „Dacă vrei să nu pui în primejdie mântuirea sufletului tău, să eviți în tot chipul a judeca pe alții. Prin faptul de a nu judeca pe nimeni și a rămâne tăcut, îți păstrezi pacea. Atunci când omul se află într-o astfel de stare, primește descoperiri dumnezeiești”.

Sfântul Cuvios Iosif de la Văratec: „Viața fără cuvânt mai mult folosește decât cuvântul fără viață. Căci viața chiar și în tăcere folosește, iar cuvântul, chiar și strigând, supără. Dar dacă cuvântul și viața se vor întâlni, fac o icoană a toată înțelepciunea”.

Facultatea de Teologie din Arad reprezentată la Conferința Națională a doctoranzilor în Teologie

În perioada 30 mai – 2 Iunie 2018, la Centrul Social-Pastoral „Sfânta Cruce” al Mănăstirii Caraiman, s-a desfășurat Conferința Națională a doctoranzilor în Teologie, eveniment organizat de către Școala Doctorală „Dumitru Stăniloae” din cadrul Facultății de Teologie Ortodoxă „Justinian Patriarhul” din București, în colaborare cu Asociația Studenților Teologi Ortodocși și cu sprijinul Universității din București. La acest eveniment au participat 40 de doctoranzi și 16 profesori universitari din toată țara, invitatul special al acestuia fiind părintele arhid. prof. univ.

dr. Ioan Ică Jr. de la Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Andrei Șaguna” din Sibiu.

Cuvântul Preafericitului Părinte Patriarh Daniel a fost transmis de către PS. Varlaam Ploieșteanul, episcop vicar patriarhal. În cadrul acestei conferințe, fiecare doctorand a avut ocazia de a-și prezenta contribuțiile specifice din cercetarea personală și de a consolida o conștiință eclezială în ceea ce înseamnă cercetarea teologică.

Din partea Facultății de Teologie „Ilarion V. Felea” din Arad, au participat: pr. prof. dr. Constantin Rus, directorul Școlii doctorale arădene, pr.

drd. Vlad – Sergiu Sandu, anul II de studii, drd. Daniil – Teodor Stoienescu, anul IV de studii,

coordonați de către pr. prof. dr. Crisinel Ioja și pr. drd. Traian Nojea, anul III de studii, coor-

donat de către pr. prof. dr. Constantin Rus.

F. A.

ȘTIRI

Diplome de merit pentru profesori de religie și elevi din Eparhia Aradului

În data de 5 iunie 2018, în Aula „Pr. dr. Ilarion V. Felea” a Facultății de Teologie Ortodoxă din Arad, în prezența Înaltpreasfinției Sale, Dr. Timotei Seviciu, Arhiepiscop al Aradului, a Înaltprecuviosului dr. Iustin Popovici, Consilier cultural, a reprezentanților Inspectoratului Școlar Județean Arad: Prof. Anca Stoenescu și arhid. prof. Florin Sirca și a conducerii Seminarului Teologic Liceal Arad – pr. Gavra Pompiliu, s-a desfășurat întâlnirea cadrelor didactice care predau Religie în județul Arad.

Chiriarhul Aradului a subliniat buna colaborare dintre Arhiepiscopia Aradului și Inspectoratul Școlar Județean, oferind Diploma de merit „Episcop Dr. Grigorie Comșa” d-nei prof. Anca Stoenescu, ca semn de aleasă prețuire. În alocuțiunea susținută, d-na Inspector Școlar General a mulțumit Arhiepiscopului Aradului pentru încrederea acordată și i-a îndemnat pe profesori să contribuie la devenirea spirituală a elevilor.

De asemenea, Înaltpreasfinția Sa a oficiat premiarea festivă a 46 de profesori care predau Religie Ortodoxă cu Diploma de merit „Episcop Dr. Grigorie Comșa”, recunoscându-li-se astfel strădania în pregătirea elevilor pentru participarea la concursuri și olimpiade școlare cu tematică religioasă și promovarea colaborării dintre Biserică și Școală în anul școlar 2017-2018.

Inspectorul de specialitate arhid. prof. Florin Sirca a oferit diplome și elevilor implicați în activitățile religioase desfășurate în școli.

Părintele Consilier cultural pr. dr. Iustin Popovici a vorbit despre legătura bisericilor parohiale cu școlile arondate lor, dar și despre participarea elevilor la concursurile organizate de Patriarhia Română.

În încheiere, Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop a împărțit arhieresti binecuvântări celor prezenți.

Vizită Chiriarhală și binecuvântare de lucrări în Parohia Buhani

În Duminica I după Rusalii (a Tuturor Sfinților), Înaltpreasfințitul Părinte Timotei a poposit în mijlocul credincioșilor Parohiei Buhani, Protopopiatul Sebiș, dând curs invitației preotului paroh și a credincioșilor

comunității parohiale, de a binecuvânta lucrările de reabilitare efectuate în ultimii 8 ani la lăcașul de cult cu hramul „Duminica Tuturor Sfinților” precum și la oficiul parohial.

Cu acest prilej Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, dimpreună cu soborul preoților: Pr. Alexandru Botea – Protopop al Sebișului, Arhid. Tiberiu Ardelean – Inspector eparhial, Pr. Dr. Vasile Pop (Parohia Bujac - fiu al satului), Pr. Dr. Flavius Ardelean (Parohia Pâncota - fiu al satului), Pr. Mihai Popa (preot pensionar – fiu al satului), Arhid. Florin Sirca (Inspector Religie – I.S.J. Arad) și Pr. Valentin Herbei (Parohia Buhani) au săvârșit slujba de binecuvântare a lucrărilor de renovare a lăcașului de cult, iar mai apoi a fost săvârșită Sfânta Liturghie.

Răspunsurile liturgice au fost date de către membrii grupului vocal „Trifon Lugojan” al Catedralei Arhiepiscopale „Sfânta Treime” din Arad, condus de către teologul Marinel Roz.

La momentul convenit, chiriarhul arădean a rostit un cuvânt de învățătură pus sub titlul „Faptele bine mărturisitoare ale credinței” (cf. Evrei 11-12; Matei 10 și 19), încununând viețile sfinților știuți și neștiuți, dar cu un preț mare în cântarul dreptății divine, care fângăduiește răsplătirea cerească. Dacă Duminica Rusaliilor amintește întemeierea Bisericii, cea dintâi duminică după praznic e firesc a pomeni pe toți cei ce intră în alcătuirea ei, adică în Trupul tainic al Domnului, Care este Capul călăuzitor spre dobândirea mântuirii prin tot binele pe care fiecare îl poate face, a subliniat Înaltpreasfinția Sa.

La Sfânta Liturghie au participat și un număr mare de copii, care la momentul rânduit, s-au împărțit cu Sfintele Taine.

Totodată, a fost săvârșită și o slujbă de pomenire a tuturor preoților slujitori și a citorilor acestui sfânt locaș, mutați la cele veșnice.

Pentru strădaniile depuse în cei peste șapte ani de slujire în Parohia Buhani, preotul paroh a fost hirotosit într-un iconom.

La finalul Sfintei Liturghii, preotul paroh a adus mulțumiri chiriarhului arădean pentru purtarea de grijă și pentru bucuria făcută comunității Parohiei Buhani prin popasul făcut cu ocazia zilei de hram atât a bisericii parohiale cât și a celei din localitatea filie – Minead, oferindu-i în dar în numele comunității păstorite, un frumos coș cu flori, precum și o copie după vechea icoană împărătească a Mântuitorului, pictată în 1941 de către cunoscutul pictor arădean Iulian Toader Senior, dimpreună cu urările de bine prilejuite de sărbătorirea zilei de naștere, în ziua următoare.

De asemenea, preotul paroh, a adus mulțumiri: oficialităților centrale și locale atât pentru prezență cât și pentru ajutorul acordat în vederea ducerii la bun sfârșit a tuturor lucrărilor de reabilitare a lăcașului de cult din Buhani; colaboratorilor, sponsorilor, fiilor satului și tuturor oamenilor de bine, din diferite localități care s-au făcut solidari cu eforturile jertfelnice ale puștinilor dar inimoșilor credincioși din localitatea Buhani care s-au străduit, după modelul înaintașilor lor ce au înălțat acest sfânt lăcaș, să îl reabiliteze spre a fi mărturie atât în contemporaneitate cât și peste veacuri despre credincioșia și vrednicia oamenilor de pe vatra acestui sat, atestat documentar în 1441.

Mulțumiri au fost aduse, soborului preoțesc, fostului preot paroh – Părintelui pensionar Ioan Ardelean, membrilor grupului vocal „Trifon Lugojan”, credincioșilor prezenți, precum și tuturor celor ce au ostenit pentru pregătirea acestei zile – o zi ce va rămâne pe veci înscrisă atât în cronică parohială, cât și în inimile și amintirile celor prezenți.

În cele ce au urmat a fost oficiată slujba de sfințire a oficiului parohial „Duminica Tuturor Sfinților” Buhani,

care a fost reabilitat capital în ultimii 7 ani și care este dotat cu toate cele necesare, unui oficiu parohial.

Slujire Arhierescă în Parohia Bontăști

În duminica I după Rusalii (a Tuturor Sfinților), credincioșii Parohiei Ortodoxe Bontăști, Protopopiatul Sebiș, au avut bucuria de-al avea în mijlocul lor pe Preasfințitul Părinte Emilian Crișanul, Episcop vicar al Arhiepiscopiei Aradului. Cu această ocazie Ierarhul a săvârșit Sfânta Liturghie în biserica cu hramul „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil”, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi și în prezența a numeroși credincioși, copii, tineri și vârstnici. Din sobor au făcut parte: Pr. Paroh George-Darius Pasc, Pr. George-Florin Culda din Parohia Vasile Goldiș, Pr. Lucian-Bogdan Coșeri din Parohia Cuied, Pr. Teodor Zbârcea din Parohia Mădrigești, Arhid. Mircea Proteasa și Arhid. Gheorghe Lehaci.

Preasfinția Sa a rostit un cuvânt de învățătură despre importanța cinstirii tuturor sfinților, știuți și neștiuți. Totodată, Preasfințitul Emilian a spus că este important să avem sfinți ocrotitori, să purtăm nume de sfinți și pe cât posibil să căutăm să le urmăm exemplul, fiind la rândul nostru, exemple în societate pentru semenii noștri.

La finalul Sfintei Liturghii Pr. Paroh George-Darius Pasc, a mulțumit Preasfinției Sale pentru dragostea părintească și împreună-slujirea Sfintei Liturghii, precum și credincioșilor prezenți pentru participare și împreună-rugare.

Binecuvântări Arhieresti de Ziua Internațională a Copilului

În ajunul Zilei Internaționale a Copilului 1 iunie 2018, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei Arhiepiscopul Aradului împreună cu Preasfințitul Părinte Emilian Episcop vicar al Arhiepiscopiei Aradului s-au aflat în mijlocul copiilor din Centrul de zi „Nașterea Maicii Domnului”. Ierarhii au intrat în dialog cu copiii, ascultându-i, încurajându-i și îndemnându-i să fie mai sărguincioși, mai stăruitori pentru a-și atinge scopurile propuse în viață. Totodată au discutat și cu asistentul social Geanina Ștefănuț, luând cunoștință despre starea sănătății, comportamentul și adaptarea copiilor în timpul activităților educative școlare și extrașcolare. Această vizită pastorală a ierarhilor arădeni nu face altceva decât să-L facă pe Hristos prezent în sufletul fiecărui copil.

(Știrile au fost preluate de pe site-urile episcopiaaradului.ro și basilica.ro)

COMITETUL DE REDACȚIE

Președinte de onoare: ÎPS. Dr. TIMOTEI SEVICIU, Arhiepiscop al Aradului
 Redactori coordonatori: Pr. IOAN TULCAN, Pr. CRISTINEL IOJA
 Secretari de redacție: Pr. ADRIAN MURG, Pr. CAIUS CUȚARU,
 Sorin Gheorghe Săplăcan
 Administrație: Pr. FILIP ALBU, Pr. LUCIAN FARCAȘIU

Articolele și corespondența se trimit pe adresa redacției:

Str. Academia Teologică, nr. 9, Arad
 Tel/Fax: 0257-285.855, calea.mantuirii@yahoo.com
 Tipărit la Poudique srl Arad.
 ISSN: 1582-1951; Preț: 1 leu
 Costul unui abonament este de 50 lei anual.